KOMISIJAS LĒMUMS

(2011. gada 28. novembris)

par Eiropas Savienības un Monako Firstistes monetārā nolīguma noslēgšanu Eiropas Savienības vārdā

(2012/C 23/07)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2011. gada 25. februāra Lēmumu par kārtību atkārtotām sarunām par monetāro nolīgumu starp Francijas Republikas valdību Eiropas Kopienas vārdā un Viņa Augstības Monako prinča valdību [1] un jo īpaši tā 4. pantu,

tā kā:

(1) 2001. gada 26. decembrī tika noslēgts monetārais nolīgums starp Francijas Republikas valdību Eiropas Kopienas vārdā un Viņa Augstības Monako prinča valdību [2] (turpmāk "nolīgums").

(2) Savos 2009. gada 10. februāra secinājumos Padome aicināja Komisiju pārskatīt pašreizējo monetāro nolīgumu darbību un apsvērt monētu emisijas maksimālā apjoma iespējamo palielinājumu.

(3) Komisija Paziņojumā par monetāro nolīgumu darbību, kas noslēgti ar Monako firstisti (turpmāk "Monako"), Sanmarino un Vatikānu, secināja, ka nolīgumus to pašreizējā veidā nepieciešams grozīt, ņemot vērā, ka jānodrošina lietpratīgāka pieeja attiecībās starp Savienību un valstīm, kas parakstījušas monetāro nolīgumu.

(4) Saskaņā ar Padomes 2011. gada 25. februāra Lēmumu un jo īpaši tā 4. pantu par nolīgumu ar Monako norisinājušās sekmīgas atkārtotas sarunas starp Franciju un Komisiju Savienības vārdā. Eiropas Centrālā Banka (ECB) bija pilnībā iesaistīta šajās sarunās un deva piekrišanu jautājumos, kas ir tās kompetencē.

(5) Komisija iesniedza atkārtotajās sarunās apspriestā nolīguma projektu Ekonomikas un finanšu komitejai (EFK) atzinuma sagatavošanai.

(6) Ne ECB, ne EFK neuzskata, ka nolīgums būtu jāiesniedz Padomei,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Nolīgums starp Eiropas Savienību un Monako Firstisti ir apstiprināts.

Nolīguma teksts ir pievienots I pielikumā.

2. pants

Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks ekonomikas, monetāro un euro lietu jautājumos ir pilnvarots parakstīt nolīgumu, lai tas kļūtu saistošs Eiropas Savienībai.

3. pants

Nolīgums stājas spēkā 2011. gada 1. decembrī. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

4. pants

Šis lēmums stājas spēkā 2011. gada 28. novembrī.

Briselē, 2011. gada 28. novembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Olli REHN

[1] OV L 81, 29.3.2011, 3. lpp.
[2] OV L 142, 31.5.2002., 59. lpp.

PIELIKUMS

MONETĀRAIS NOLĪGUMS
starp Eiropas Savienību un Monako Firstisti

EIROPAS SAVIENĪBA, kuru pārstāv Francijas Republika un Eiropas Komisija,

un

MONAKO FIRSTISTE,

tā kā:

(1) 1999. gada 1. janvārī saskaņā ar Padomes 1998. gada 3. maija Regulu (EK) Nr. 974/98 ar euro tika aizstāta to dalībvalstu, tostarp Francijas, valūta, kuras piedalās Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā.

(2) Vēl pirms euro ieviešanas Franciju un Monako Firstisti saistīja divpusējie nolīgumi monetārajā vai banku nozarē, proti, Francijas un Monako 1945. gada 14. aprīļa vienošanās par valūtas maiņas uzraudzību un 1963. gada 18. maija Kaimiņattiecību konvencija.

(3) Saskaņā ar Padomes 1998. gada 31. decembra lēmumu ([1]) Monako Firstistei tika atļauts no 1999. gada 1. janvāra lietot euro kā oficiālo valūtu.

(4) Eiropas Savienība, kuru pārstāv Francijas Republika sadarbībā ar Komisiju un ECB, noslēdza monetāro nolīgumu ar Monako Firstisti 2001. gada 24. decembrī. Kaimiņattiecību konvencija starp Francijas Republiku un Monako Firstisti attiecīgi tika atjaunināta.

(5) Saskaņā ar šo monetāro nolīgumu Monako Firstistei ir tiesības turpināt izmantot euro kā oficiālo valūtu un piešķirt likumīga maksāšanas līdzekļa statusu euro banknotēm un monētām. Eiropas Savienības noteikumi, kas uzskaitīti šajā nolīgumā, ir piemērojami Monako Firstistes teritorijā saskaņā ar šajā nolīgumā paredzētajiem nosacījumiem.

(6) Monako Firstistei jānodrošina, lai Kopienas noteikumi, kuri attiecas uz euro monētām un banknotēm, tiktu piemēroti tās teritorijā; šīs monētas un banknotes ir pienācīgi jāaizsargā pret viltošanu; ir svarīgi, lai Monako Firstiste veiktu visus pasākumus, kas nepieciešami naudas viltošanas apkarošanai un sadarbībai ar Komisiju, ECB, Franciju un Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) šajā jomā.

(7) Šis monetārais nolīgums nevar piešķirt Monako Firstistes teritorijā esošajām kredītiestādēm un attiecīgajos gadījumos citām finanšu iestādēm nekādas tiesības saistībā ar uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību Eiropas Savienībā. Šis nolīgums nevar piešķirt Eiropas Savienības teritorijā esošajām kredītiestādēm un attiecīgajos gadījumos citām finanšu iestādēm nekādas tiesības saistībā ar uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību Monako Firstistē.

(8) Šajā monetārajā nolīgumā ECB un valstu centrālajām bankām nav paredzēts pienākums iekļaut Monako Firstistes finanšu instrumentus to vērtspapīru sarakstā(-os), kurus var izmantot Eurosistēmas Centrālo banku monetārās politikas operācijās.

(9) Monako Firstistes teritorijā darbojas pārvaldības sabiedrības, kuras veic pārvaldību trešo personu uzdevumā vai pārsūta rīkojumus saistībā ar pakalpojumiem, kurus reglamentē tikai un vienīgi Monako likumi, neskarot 11. panta 6. punktā minētos pienākumus. Šīm sabiedrībām nav paredzēta piekļuve maksājumu un vērtspapīru norēķinu un piegādes sistēmām.

(10) Turpinot vēsturiskos sakarus, kas pastāv starp Franciju un Monako Firstisti, kā arī 2001. gada 24. decembra monetārā nolīguma principu ievērošanu, Eiropas Savienība un Monako Firstiste apņemas sadarboties godprātīgi, lai nodrošinātu šā nolīguma efektīvu ieviešanu pilnā mērā.

([1]) OV L 30, 4.2.1999., 31. lpp.

(11) Ir izveidota apvienotā komiteja, kuras darbā piedalās Monako Firstistes, Francijas Republikas, Eiropas Komisijas un ECB pārstāvji, lai izvērtētu šā nolīguma piemērošanu, saskaņā ar 3. panta nosacījumiem noteiktu monētu emisijas maksimālo gada apjomu, izvērtētu to monētu minimuma proporciju, kas jāievieš pēc nominālvērtības, kā arī lai izvērtētu pasākumus, ko Monako Firstiste veikusi saistībā ar attiecīgo Eiropas Savienības tiesību aktu īstenošanu.

(12) Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir izšķirt strīdus, kuri var izcelties par kāda šajā nolīgumā paredzēta pienākuma neizpildīšanu vai noteikuma neievērošanu un kuros konstatēts, ka puses iepriekš nav varējušas vienoties,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1103/97 un Regulu (EK) Nr. 974/98 Monako Firstistei ir tiesības izmantot euro kā savu oficiālo valūtu. Monako Firstiste piešķir euro banknotēm un monētām likumīga maksāšanas līdzekļa statusu.

2. pants

Monako Firstiste neemitē nedz banknotes, nedz monētas, ja vien emisijas nosacījumi nav tikuši noteikti, vienojoties ar Eiropas Savienību. Nosacījumi par euro monētu emisiju no 2011. gada 1. janvāra ir izklāstīti turpmākajos pantos.

3. pants

1. Monako Firstistes emitēto euro monētu maksimālo gada apjomu (vērtības izteiksmē) veido:

fiksētā daļa, kuras sākotnējais apmērs 2011. gadam ir EUR 2 340 000;

mainīgā daļa (vērtības izteiksmē), kuru aprēķina, vidējo monētu emisijas apjomu uz vienu Francijas Republikas iedzīvotāju n-1 gadā reizinot ar Monako Firstistes iedzīvotāju skaitu.

Apvienotā komiteja katru gadu var pārskatīt fiksēto daļu, ņemot vērā gan inflāciju – pamatojoties uz Francijas saskaņoto patēriņa cenu indeksu n-1 gadā –, gan iespējamās būtiskās tendences, kas var ietekmēt kolekcionāriem paredzēto euro monētu tirgu.

2. Turklāt Monako Firstiste var emitēt īpašu piemiņas monētu un/vai kolekcionāriem paredzētas monētas par godu svarīgiem Monako Firstistes notikumiem. Ja īpašās emisijas rezultātā tiek pārsniegts 1. punktā noteiktais maksimālais apjoms, šīs emisijas vērtība jāņem vērā tad, kad tiek izmantots iepriekšējā gada maksimālā apjoma atlikums, un/vai jāatskaita no turpmākā gada maksimālā apjoma.

4. pants

1. Monako Firstistes emitētās euro monētas ir identiskas monētām, ko emitē Eiropas Savienības dalībvalstis, kuras ir ieviesušas euro, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz nominālvērtību, likumīga maksāšanas līdzekļa statusu, tehniskajām īpašībām, vienādās puses mākslinieciskajām īpašībām un valsts puses kopīgajām mākslinieciskajām īpašībām.

2. Monako Firstiste iepriekš nosūta savu euro monētu valsts puses paraugus Komisijai, kas pārbauda to atbilstību Eiropas Savienības noteikumiem.

5. pants

Atbilstīgi Francijas un Monako Firstistes 1963. gada 18. maija Kaimiņattiecību konvencijas 18. pantam Francija ļauj Monako Firstistei izmantot monētu kalšanai Parīzes Naudas kaltuvi.

6. pants

1. Monako Firstistes emitēto euro monētu daudzumu pieskaita Francijas emitēto monētu daudzumam, lai saņemtu Eiropas Centrālās bankas apstiprinājumu par Francijas kopējo emisijas apmēru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 128. panta 2. punktu.

2. Katru gadu vēlākais 1. septembrī Monako Firstiste paziņo Francijas Republikai euro monētu daudzumu un nominālvērtību, ko tā plāno emitēt nākamajā gadā. Turklāt Monako Firstiste paziņo Komisijai nosacījumus, kas ir paredzēti tās monētu emisijai.

3. Attiecībā uz 2011. gadu Monako Firstiste 2. punktā minēto informāciju paziņo tad, kad tiek parakstīts minētais nolīgums.

4. Neskarot kolekcionāriem paredzēto euro monētu emisiju, Monako Firstiste laiž apgrozībā ar nominālvērtību vismaz 80 % no ikgadēja emitēto euro monētu apjoma. Ik pēc 5 gadiem apvienotā komiteja izvērtē to monētu minimuma proporciju, kas jāievieš pēc nominālvērtības, un var nolemt to grozīt.

7. pants

1. Monako Firstiste var emitēt kolekcionāriem paredzētas euro monētas. Šādas monētas ir iekļautas 3. pantā paredzētajā maksimālajā gada apjomā. Monako Firstiste emitē kolekcionāriem paredzētās euro monētas atbilstīgi ES pamatnostādnēm par kolekcionāriem paredzētajām monētām – šajās pamatnostādnēs ir noteikts, ka ir jāpieņem konkrētas tehniskas īpašības, mākslinieciskas īpašības un denominācijas, lai kolekcionāriem paredzētās euro monētas varētu atšķirt no apgrozībai paredzētajām monētām.

2. Kolekcionāriem paredzētās monētas, ko emitējusi Monako Firstiste, nav likumīgs maksāšanas līdzeklis Eiropas Savienībā.

8. pants

Monako Firstiste veic visus pasākumus, kas nepieciešami naudas viltošanas apkarošanai un sadarbībai ar Komisiju, ECB, Franciju un Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) šajā jomā.

9. pants

Monako Firstiste apņemas:

a) piemērot Eiropas Savienības tiesību aktus un noteikumus, kas uzskaitīti 11. panta 2. punkta darbības jomā iekļautajā A pielikumā un ko Francija piemēro tieši, vai arī noteikumus, ko Francija pieņēmusi, lai transponētu minētos tiesību aktus un noteikumus, atbilstīgi 11. panta 2. punktā un 11. panta 3. punktā noteiktajai kārtībai;

b) pieņemt tiesību aktus un noteikumus, kas ir līdzvērtīgi B pielikumā uzskaitītajiem Eiropas Savienības tiesību aktiem un noteikumiem, ko dalībvalstis piemēro tieši vai transponē savos tiesību aktos, atbilstīgi 11. panta 4. punktā, 11. panta 5. punktā un 11. panta 6. punktā noteiktajai kārtībai šādās jomās:

— banku un finanšu tiesības, kā arī nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršana 11. pantā minētajās jomās un atbilstīgi minētajā pantā noteiktajai kārtībai,

— krāpšanas un skaidras un neskaidras naudas maksāšanas līdzekļu, medaļu un žetonu viltošanas novēršana;

c) savā teritorijā tieši piemērot Eiropas Savienības tiesību aktus un noteikumus attiecībā uz euro banknotēm un monētām, kā arī pasākumus, kas vajadzīgi euro kā vienīgās valūtas izmantošanai un kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 133. pantu, izņemot gadījumus, kuriem šajā nolīgumā ir paredzēts cits noteikums. Komisija ar apvienotās komitejas starpniecību dara zināmu Monako Firstistes iestādēm attiecīgo tiesību aktu un noteikumu sarakstu.

10. pants

1. Saskaņā ar 11. pantā paredzētajiem nosacījumiem kredītiestādēm un vajadzības gadījumā citām finanšu iestādēm, kurām ir atļauja darboties Monako Firstistes teritorijā, var būt piekļuve starpbanku norēķiniem un maksājumiem un vērtspapīru norēķinu sistēmai Eiropas Savienībā, ievērojot to pašu kārtību, kādu ievēro Francijas teritorijā esošās kredītiestādes un vajadzības gadījumā citas finanšu iestādes, ja vien tās izpilda attiecīgos piekļuves nosacījumus.

2. Saskaņā ar 11. pantā paredzētajiem nosacījumiem Francijas banka uzliek Monako Firstistes teritorijā esošajām kredītiestādēm un vajadzības gadījumā citām finanšu iestādēm par pienākumu pildīt tos pašus ECB paredzētos ieviešanas noteikumus attiecībā uz monetārās politikas instrumentiem un procedūrām, kurus pilda Francijas teritorijā esošās kredītiestādes un vajadzības gadījumā citas finanšu iestādes.

11. pants

1. Tiesību akti, ko pieņēmusi Padome, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 129. panta ceturto daļu saistībā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtu (turpmāk "Statūti") 5.4. pantu, vai 19.1. pantu, vai 34.3. pantu, tiesību akti, ko pieņēmusi ECB, piemērojot iepriekšminētos Padomes tiesību aktus vai Statūtu 5., 16., 18., 19., 20., 22. vai 34.3. pantu, vai tiesību akti, ko ECB pieņemto tiesību aktu ieviešanai pieņēmusi Francijas banka, ir piemērojami Monako Firstistes teritorijā. Tas attiecas arī uz minēto aktu varbūtējiem grozījumiem.

2. Monako Firstiste piemēro noteikumus, ko Francija pieņēmusi, lai transponētu A pielikumā minētos Savienības tiesību aktus attiecībā uz kredītiestāžu darbību un uzraudzību, kā arī attiecībā uz sistemātisko risku novēršanu maksājumu un vērtspapīru norēķinu un piegādes sistēmās. Šajā nolūkā Monako Firstiste piemēro, pirmkārt, Francijas Monetārā un finanšu kodeksa noteikumus attiecībā uz kredītiestāžu darbību un uzraudzību, kā arī normatīvos aktus, kas pieņemti piemērošanai saskaņā ar Francijas un Monako Firstistes 1945. gada 14. aprīļa Konvenciju attiecībā uz valūtas maiņas uzraudzību un saskaņā ar to 1963. gada 18. maija, 2001. gada 10. maija, 2005. gada 8. novembra un 2010. gada 20. oktobra skaidrojošo vēstuļu apmaiņu starp Francijas Republiku un Viņa Augstības Monako prinča valdību, kuras attiecas uz banku darbības regulējumu, un, otrkārt, Francijas Monetārā un finanšu kodeksa noteikumus attiecībā uz sistemātisko risku novēršanu maksājumu un vērtspapīru norēķinu un piegādes sistēmās.

3. Komisija grozīs A pielikuma sarakstu ikreiz, kad tiks grozīti attiecīgie akti un kad Eiropas Savienība pieņems jaunu aktu, ņemot vērā tiesību aktu spēkā stāšanās un transponēšanas datumu. Monako Firstistē A pielikumā uzskaitītie tiesību akti un noteikumi ir piemērojami no datuma, kad tos iekļauj Francijas likumos atbilstīgi 2. punktā minētajiem noteikumiem. Ikreiz, kad tiek izdarīts grozījums, atjaunināto sarakstu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (ESOV).

4. Monako Firstiste pieņem līdzvērtīgus pasākumus tiem, kādus ir pieņēmušas dalībvalstis, piemērojot Savienības aktus, kas vajadzīgi šā nolīguma ieviešanai un kas minēti B pielikumā. Apvienotā komiteja, kas minēta 13. pantā, atbilstīgi kārtībai, kādu tā nosaka pati, izvērtē to Monako un dalībvalstu pasākumu līdzvērtīgumu, kas pieņemti, piemērojot iepriekšminētos Savienības aktus.

5. Neskarot šā panta 9. punktā paredzēto procedūru, B pielikumā minēto sarakstu groza ar apvienotās komitejas lēmumu. Šajā nolūkā, līdzko Komisija ir pieņēmusi jaunu tiesību aktu jomā, kas attiecas uz šo nolīgumu, un uzskata, ka šis tiesību akts jāiekļauj B pielikuma sarakstā, tā par to informē Monako Firstisti. Monako Firstiste saņem dokumentu kopijas, ko dažādos likumdošanas procedūras posmos sagatavojušas

Eiropas Savienības iestādes un struktūras. Grozīto B pielikumu Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (ESOV).

Apvienotā komiteja lemj arī par attiecīgu un samērīgu termiņu, līdz kuram Monako Firstiste īsteno B pielikumam pievienotos jaunos tiesību aktus un noteikumus.

6. Monako Firstiste pieņem pasākumus, kuru ietekme ir līdzvērtīga B pielikumā minētajām Eiropas Savienības direktīvām attiecībā uz nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas apkarošanu atbilstīgi ieteikumiem, ko jautājumā par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas apkarošanu ir izteikusi Finanšu darījumu darba grupa (*FATF*). Par to Eiropas Savienības regulu iekļaušanu B sarakstā, kuras attiecas uz nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas apkarošanu, apvienotā komiteja lemj, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi. Monako Firstistes un dalībvalstu finansiālās izmeklēšanas vienības turpina aktīvu sadarbību nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas apkarošanā.

7. Iepriekšējos punktos minēto tiesību aktu neievērošanas gadījumos Monako Firstistes teritorijā esošajām kredītiestādēm un vajadzības gadījumā citām finanšu iestādēm, kā arī citām ziņotājiestādēm piemēro attiecīgās sankcijas un disciplinārās procedūras. Monako Firstiste nodrošina kompetento iestāžu uzlikto sankciju izpildīšanu atbilstīgi šā panta noteikumiem.

8. Šā panta 1. punktā minētie tiesību akti, kas publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (ESOV), Monako Firstistē stājas spēkā tajā pašā datumā, kad tie stājas spēkā Eiropas Savienībā, un tiesību akti, kas publicēti *Francijas Republikas Oficiālajā Vēstnesī* (FROV), Monako Firstistē stājas spēkā tajā pašā datumā, kad tie stājas spēkā Francijā. Šā panta 1. punktā minētie vispārēji piemērojamie tiesību akti, kas nav publicēti ESOV vai FROV, stājas spēkā datumā, kad tos nosūta Monako iestādēm. Šā panta 1. punktā minētos individuāli piemērojamos tiesību aktus piemēro no datuma, kad par tiem paziņo adresātam.

9. Pirms atļaujas piešķiršanas ieguldījumu sabiedrībām, ko vēlas nodibināt Monako Firstistes teritorijā ar mērķi tajā sniegt ieguldījumu pakalpojumus, kas nav pārvaldība trešo personu uzdevumā un rīkojumu pārsūtīšana, un neskarot šā panta 6. punktā minētos pienākumus, Monako Firstiste apņemas pieņemt pasākumus, kuru ietekme ir līdzvērtīga tiem spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem, kas reglamentē šos pakalpojumus. Atkāpjoties no šā panta 5. punktā paredzētās procedūras, Komisija šos tiesību aktus iekļauj B pielikumā.

12. pants

1. Eiropas Savienības Tiesai ir ekskluzīva kompetence izšķirt ikvienu strīdu starp pusēm, kas var izcelties par kāda šajā nolīgumā paredzēta pienākuma neizpildīšanu vai noteikuma neievērošanu un ko nav varējusi atrisināt apvienotā komiteja. Puses apņemas darīt visu iespējamo, lai atrisinātu strīdu izlīguma ceļā apvienotajā komitejā.

2. Ja šajā līmenī netiek panākts izlīgums, Eiropas Savienība, kas rīkojas atbilstīgi Komisijas ieteikumam pēc apspriešanās ar Franciju un ECB jautājumos, kas ietilpst tās kompetences jomā, vai Monako Firstiste var celt prasību Tiesā, ja apvienotās komitejas veiktās iepriekšējās pārbaudes rezultātā tiek konstatēts, ka otra puse nav izpildījusi kādu no šajā nolīgumā paredzētajiem pienākumiem vai nav ievērojusi kādu no šajā nolīgumā paredzētajiem noteikumiem. Tiesas spriedums pusēm ir saistošs, un tās veic nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Tiesas sprieduma prasības spriedumā noliktajā laikposmā.

3. Ja Eiropas Savienība vai Monako Firstiste neveic nepieciešamos pasākumus, lai noliktajā laikposmā izpildītu sprieduma prasības, otra puse var nolīgumu nekavējoties izbeigt.

4. Visi jautājumi attiecībā uz to Eiropas Savienības iestāžu vai struktūru lēmumu spēkā esību, kas pieņemti, piemērojot šo nolīgumu, ir Eiropas Savienības Tiesas ekskluzīvajā kompetencē. Jo īpaši ikviena fiziska vai juridiska persona, kas reģistrēta Monako Firstistes teritorijā, var izmantot pārsūdzības tiesības, kas paredzētas Francijas teritorijā reģistrētām fiziskām un juridiskām personām attiecībā uz tai adresētiem tiesību aktiem neatkarīgi no to veida vai rakstura.

13. pants

1. Apvienotās komitejas sastāvā ir Monako Firstistes un Eiropas Savienības pārstāvji. Apvienotā komiteja apmainās ar viedokļiem un informāciju un pieņem lēmumus, kas minēti 3., 6. un 11. pantā. Tā izskata Monako Firstistes veiktos pasākumus un cenšas atrisināt domstarpības, kas var rasties par šā nolīguma piemērošanu. Apvienotā komiteja pieņem savu iekšējo reglamentu.

2. Eiropas Savienības delegācijas sastāvā ir Francijas Republikas kā delegācijas vadītājas pārstāvji, kā arī Eiropas Komisijas un Eiropas Centrālās bankas pārstāvji. Eiropas Savienības delegācija pieņem noteikumus un kārtību vienprātīgi.

3. Monako Firstistes delegācijas sastāvā ir Valsts ministra norīkotie pārstāvji, delegāciju vada valdības padomnieks finanšu un ekonomikas jautājumos vai tā pārstāvis.

4. Apvienotā komiteja sapulcējas vismaz vienreiz gadā, kā arī ikreiz, kad kāds no tās locekļiem to uzskata par nepieciešamu, lai komiteja varētu izpildīt uzdevumus, ko tai nosaka šis nolīgums, un jo īpaši ņemot vērā Eiropas, Francijas un Monako tiesību aktu attīstību. Par priekšsēdētāju katru gadu rotācijas kārtībā izvēlas Eiropas Savienības delegācijas vadītāju

vai Monako Firstistes delegācijas vadītāju. Apvienotā komiteja lēmumus pieņem ar pārstāvēto pušu vienprātīgu balsojumu.

5. Komitejas sekretariāta sastāvā ir divas personas – vienu ieceļ Monako Firstistes delegācijas vadītājs, otru ieceļ Eiropas Savienības delegācijas vadītājs. Sekretariāts arī piedalās komitejas sanāksmēs.

14. pants

Ikviena puse var izbeigt šo nolīgumu, brīdinot par to vienu gadu iepriekš.

15. pants

Šis nolīgums ir sagatavots franču valodā un vajadzības gadījumā var būt iztulkots arī citās Eiropas Savienības valodās. Tomēr autentisks ir tikai teksts franču valodā.

16. pants

Šis nolīgums stājas spēkā 2011. gada 1. decembrī.

17. pants

2001. gada 24. decembra monetārais nolīgums tiek atcelts datumā, kad stājas spēkā šis nolīgums. Atsauces uz 2001. gada 24. decembra monetāro nolīgumu ir uzskatāmas par atsaucēm uz šo nolīgumu.

Nolīgums noslēgts Briselē 2011. gada 29. novembrī 3 oriģināleksemplāros franču valodā.

Eiropas Savienības vārdā –

priekšsēdētāja vietnieks

Olli REHN

Francijas Republikas ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministrs

François BAROIN

Monako Firstistes vārdā –

valsts ministrs

Michel ROGER

A PIELIKUMS

Tiesību akti banku un finanšu jomā

Padomes 1986. gada 8. decembra Direktīva 86/635/EEK par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem – attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro kredītiestādēm, OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvu 2001/65/EK, ar ko Direktīvas 78/660/EEK, 83/349/EEK un 86/635/EEK groza attiecībā uz novērtēšanas noteikumiem, ko piemēro noteiktu veidu sabiedrību, kā arī banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem, OV L 283, 27.10.2001., 28. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 18. jūnija Direktīvu 2003/51/EK, ar ko attiecībā uz noteikta veida sabiedrību, banku un citu finanšu iestāžu un apdrošināšanas uzņēmumu gada un konsolidētajiem pārskatiem groza Direktīvas 78/660/EEK, 83/349/EEK, 86/635/EEK un 91/674/EEK, OV L 178, 17.7.2003., 16. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/46/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 78/660/EEK attiecībā uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem, 83/349/EEK attiecībā uz konsolidētajiem pārskatiem, 86/635/EEK par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem un 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem, OV L 224, 16.8.2006., 1. lpp.

Padomes 1989. gada 13. februāra Direktīva 89/117/EEK par pienākumiem saistībā ar gada pārskata dokumentu publicēšanu, kas attiecas uz tādu kredītiestāžu un finanšu iestāžu kādā dalībvalstī reģistrētām filiālēm, kuru galvenais birojs nav minētajā dalībvalstī, OV L 44, 16.2.1989., 40. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (pārstrādāta versija) – attiecībā uz kredītiestādēm paredzētajiem noteikumiem, OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Direktīvu 2008/23/EK, ar ko Direktīvu 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām, OV L 76, 19.3.2008., 54. lpp.;

Komisijas 2009. gada 7. aprīļa Direktīvu 2009/27/EK, ar ko dažus pielikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/49/EK groza attiecībā uz riska vadības tehniskajiem noteikumiem, OV L 94, 8.4.2009., 97. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/111/EK, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK, Direktīvu 2006/49/EK un Direktīvu 2007/64/EK attiecībā uz bankām, kuras saistītas ar galvenajām iestādēm, dažiem pašu kapitāla posteņiem, lieliem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību, OV L 302, 17.11.2009., 97. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/76/ES, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai vērtspapirizācijai, un attiecībā uz atalgojuma politikas uzraudzības pārbaudi, OV L 329, 14.12.2010., 3. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/78/ES, ar ko groza Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām, OV L 331, 15.12.2010., 120. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīva 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām, OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 9. marta Direktīvu 2005/1/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 73/239/EEK, 85/611/EEK, 91/675/EEK, 92/49/EEK un 93/6/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/19/EK, 98/78/EK, 2000/12/EK, 2001/34/EK, 2002/83/EK un 2002/87/EK, lai izveidotu finanšu pakalpojumu komiteju jaunu organizatorisko struktūru, OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Direktīvu 2009/14/EK, ar ko Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām groza attiecībā uz seguma līmeni un izmaksas aizkavējumu, OV L 68, 13.3.2009., 3. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās, OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīvu 2009/44/EK, ar ko Direktīvu 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās un Direktīvu 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem groza attiecībā uz saistītām sistēmām un kredītprasībām, OV L 146, 10.6.2009., 37. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/78/ES, ar ko groza Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām, OV L 331, 15.12.2010., 120. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija) – izņemot III un IV sadaļu, OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Komisijas 2007. gada 27. marta Direktīvu 2007/18/EK, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/48/EK attiecībā uz noteiktu iestāžu iekļaušanu tās piemērošanas darbības jomā vai izslēgšanu no tās un riska darījumiem ar daudzpusējām attīstības bankām, OV L 87, 28.3.2007., 9. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvu 2007/44/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu izvērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē, OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvu 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK, OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp. – attiecībā uz Direktīvas 2007/64/EK I un II sadaļas noteikumiem;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Direktīvu 2008/24/EK, ar ko Direktīvu 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām, OV L 81, 20.3.2008., 38. lpp.;

Komisijas 2009. gada 27. jūlija Direktīvu 2009/83/EK, ar ko dažus pielikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/48/EK groza attiecībā uz riska vadības tehniskajiem noteikumiem, OV L 196, 28.7.2009., 14. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu, OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp. – izņemot Direktīvas 2009/110/EK III sadaļu;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/111/EK, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK, Direktīvu 2006/49/EK un Direktīvu 2007/64/EK attiecībā uz bankām, kuras saistītas ar galvenajām iestādēm, dažiem pašu kapitāla posteņiem, lieliem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību, OV L 302, 17.11.2009., 97. lpp.;

Komisijas 2010. gada 9. marta Direktīvu 2010/16/ES, ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/48/EK attiecībā uz konkrētas iestādes izslēgšanu no piemērošanas jomas, OV L 60, 10.3.2010., 15. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/76/ES, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai vērtspapirizācijai, un attiecībā uz atalgojuma politikas uzraudzības pārbaudi, OV L 329, 14.12.2010., 3. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/78/ES, ar ko groza Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām, OV L 331, 15.12.2010., 120. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīva 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju, OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 6. jūnija Direktīva 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem, OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīvu 2009/44/EK, ar ko Direktīvu 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās un Direktīvu 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem groza attiecībā uz saistītām sistēmām un kredītprasībām, OV L 146, 10.6.2009., 37. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK, OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 9. marta Direktīvu 2005/1/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 73/239/EEK, 85/611/EEK, 91/675/EEK, 92/49/EEK un 93/6/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/19/EK, 98/78/EK, 2000/12/EK, 2001/34/EK, 2002/83/EK un 2002/87/EK, lai izveidotu finanšu pakalpojumu komiteju jaunu organizatorisko struktūru, OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Direktīvu 2008/25/EK, ar ko Direktīvu 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām, OV L 81, 20.3.2008., 40. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/78/ES, ar ko groza Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām, OV L 331, 15.12.2010., 120. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK – attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro kredītiestādēm, un izņemot 15., 31.–33. pantu un III sadaļu, OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

Labojumi Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvā 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004.), OV L 45, 16.2.2005., 18. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/31/EK, ar kuru attiecībā uz dažiem termiņiem groza Direktīvu 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem, OV L 114, 27.4.2006., 60. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvu 2007/44/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu izvērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē (OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.);

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Direktīvu 2008/10/EK, ar kuru Direktīvu 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem, groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām, OV L 76, 19.3.2008., 33. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/78/ES, ar ko groza Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām, OV L 331, 15.12.2010., 120. lpp.

un kurā papildinājumi izdarīti ar:

Komisijas 2006. gada 10. augusta Regulu (EK) Nr. 1287/2006, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību pienākumu vest uzskaiti, darījumu pārskatu sniegšanu, tirgus pārskatāmību, finanšu instrumentu pielaidi tirdzniecībai un šajā direktīvā definētajiem terminiem, OV L 241, 2.9.2006., 1. lpp.;

Komisijas 2006. gada 10. augusta Direktīvu 2006/73/EK, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību organizatoriskām prasībām un darbības nosacījumiem un jēdzienu definīcijām minētās direktīvas mērķiem, OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu, OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp. – izņemot Direktīvas 2009/110/EK III sadaļu.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīva 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK: attiecībā uz Direktīvas 2007/64/EK I un II sadaļu, OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

Labojumi Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvā 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007.), OV L 187, 18.7.2009., 5. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/111/EK, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK, Direktīvu 2006/49/EK un Direktīvu 2007/64/EK attiecībā uz bankām, kuras saistītas ar galvenajām iestādēm, dažiem pašu kapitāla posteņiem, lieliem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību, OV L 302, 17.11.2009., 97. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK, OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

B PIELIKUMS

Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršana

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.),

kurā grozījumi izdarīti ar:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvu 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK, OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.: attiecībā uz Direktīvas 2007/64/EK I un II sadaļas noteikumiem;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Direktīvu 2008/20/EK, ar ko Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām, OV L 76, 19.3.2008., 46. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu, OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp. – izņemot Direktīvas 2009/110/EK III sadaļu;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/78/ES, ar ko groza Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām, OV L 331, 15.12.2010., 120. lpp.,

kurā papildinājumi izdarīti ar:

Komisijas 2006. gada 1. augusta Direktīvu 2006/70/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz "politiski ietekmējamas personas" definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos, OV L 214, 4.8.2006., 29. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Regulu (EK) Nr. 1781/2006 attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju, OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Regulu (EK) Nr. 1889/2005 par skaidras naudas kontroli, kuru ieved Kopienas teritorijā vai izved no tās, OV L 309, 25.11.2005., 9. lpp.

Krāpšanas un viltošanas novēršana

Padomes 2001. gada 28. maija Pamatlēmums 2001/413/TI par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem, OV L 149, 2.6.2001., 1. lpp.

Padomes 2004. gada 6. decembra Regula (EK) Nr. 2182/2004 par medaļām un žetoniem, kas līdzīgi euro monētām, OV L 373, 21.12.2004., 1. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 46/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2182/2004 par medaļām un žetoniem, kas līdzīgi euro monētām, OV L 17, 22.1.2009., 5. lpp.

Padomes 2001. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, OV L 181, 4.7.2001., 6. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2009, ar ko groza Regulu Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, OV L 17, 22.1.2009., 1. lpp.

Padomes 2000. gada 29. maija Pamatlēmums 2000/383/TI par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu, OV L 140, 14.6.2000., 1. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Padomes 2001. gada 6. decembra Pamatlēmumu 2001/888/TI, ar ko groza Pamatlēmumu 2000/383/TI par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu, OV L 329, 14.12.2001., 3. lpp.

Padomes 2001. gada 6. decembra Lēmums 2001/887/TI par euro aizsardzību pret viltošanu, OV L 329, 14.12.2001., 1. lpp.

Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmums 2009/371/TI, ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu), OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.

Padomes 2001. gada 17. decembra Lēmums 2001/923/EK, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu (Perikla programmu), OV L 339, 21.12.2001., 50. lpp.,

kurā grozījumi izdarīti ar:

Padomes 2006. gada 30. janvāra Lēmumu 2006/75/EK, ar kuru groza un pagarina Lēmumu 2001/923/EK, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu (Perikla programmu), OV L 36, 8.2.2006., 40. lpp.;

Padomes 2006. gada 20. novembra Lēmumu 2006/849/EK, ar kuru groza un pagarina Lēmumu 2001/923/EK, ar ko izveido apmaiņas, atbalsta un mācību programmu euro aizsardzībai pret viltošanu (Perikla programmu), OV L 330, 28.11.2006., 28. lpp.

Tiesību akti banku un finanšu jomā

Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/9/EK par ieguldītāju kompensācijas sistēmām, OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.